

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 441

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος
28 Νοεμβρίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 441/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 441/02

Υπόθεση C-218/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale ordinario di Campobasso (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — ποινική δίκη κατά Gianpaolo Paoletti κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 6 ΣΕΕ — Άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αρχή της αναδρομικότητας του ηπιότερου ποινικού νόμου — Ιταλοί υπήκοοι οι οποίοι οργάνωσαν την παράνομη είσοδο Ρουμάνων υπηκόων στην ιταλική επικράτεια — Γεγονότα συντελεσθέντα πριν από την προσχώρηση της Ρουμανίας στην Ένωση — Αποτέλεσμα της προσχώρησης της Ρουμανίας επί του αδικήματος της διευκόλυνσης της παράνομης μεταναστεύσεως — Εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου) 2

2016/C 441/03

Υπόθεση C-318/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Tecnoedi Costruzioni Srl κατά Comune di Fossano (Προδικαστική παραπομπή — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 7, στοιχείο γ΄ — Κατώτατα όρια δημοσίων συμβάσεων — Μη υπέρβαση του κατωτάτου ορίου — Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές — Αυτόματος αποκλεισμός — Ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής — Υποχρεώσεις της αναθέτουσας αρχής απορρέουσες από την ελευθερία εγκαταστάσεως, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και τη γενική αρχή περί απαγορεύσεως των διακρίσεων — Συμβάσεις που παρουσιάζουν βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον) 3

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινοποιηθούν, οπότε μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

2016/C 441/04	Υπόθεση C-412/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH κατά Finanzamt Kassel II — Hofgeismar (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Απαλλαγές ορισμένων δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο δ' — Παραδόσεις ανθρώπινων οργάνων, ανθρώπινου αίματος και ανθρώπινου γάλακτος — Περιεχόμενο — Πλάσμα ανθρώπινου αίματος που υπόκειται σε επεξεργασία και χρησιμοποιείται για βιομηχανικούς σκοπούς)	3
2016/C 441/05	Υπόθεση C-466/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jean-Michel Adrien κ.λπ. κατά Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπάλληλοι κράτους μέλους αποσπασμένοι σε θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης — Σύνταξη γήρατος — Δικαίωμα επιλογής — Περιορισμός της σωρεύσεως της συντάξεως που αποκτήθηκε στο πλαίσιο του εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος και της συντάξεως που αποκτήθηκε στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού συστήματος της Ένωσης)	4
2016/C 441/06	Υπόθεση C-572/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Riigikohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — F. Hoffmann-La Roche AG κατά Accord Healthcare OÜ (Προδικαστική παραπομπή — Βιομηχανική και εμπορική ιδιοκτησία — Δίπλωμα ευρεσιτεχνίας — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 21, παράγραφος 2 — Μεταβατικές διατάξεις — Πιστοποιητικό που χορηγήθηκε σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία κράτους μέλους πριν από την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 2 — Διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού — Κύρος του άρθρου 21, παράγραφος 2 — Προσαρμογή του παράγωγου δικαίου απευθείας από την πράξη προσχωρήσεως — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	5
2016/C 441/07	Υπόθεση C-576/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Administrativen sad Veliko Tarnovo (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maya Marinova ET κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Άρθρο 14, παράγραφος 1 — Άρθρα 73, 80 και 273 — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας — Φοροδιαφυγή — Λογιστικές παρατυπίες — Απόκρυψη παραδόσεων και εσόδων — Προσδιορισμός της βάσεως επιβολής φόρου)	5
2016/C 441/08	Υπόθεση C-583/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλική Δημοκρατία [Παράβαση κράτους μέλους — Πολιτική μεταφορών — Κανονισμός (ΕΚ) 1071/2009 — Οδικός μεταφορέας — Απλούστευση και διοικητική συνεργασία — Άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5 — Εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο επιχειρήσεων οδικών μεταφορών — Διασύνδεση των εθνικών ηλεκτρονικών μητρώων]	6
2016/C 441/09	Υπόθεση C-23/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατία της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 1071/2009 — Κοινοί κανόνες όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα — Άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5 — Εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικής μεταφοράς — Μη διασύνδεση με τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα άλλων κρατών μελών)	7
2016/C 441/10	Υπόθεση C-472/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 24 Αυγούστου 2016 — Jorge Luís Colino Sigüenza κατά Ayuntamiento de Valladolid και IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa	7
2016/C 441/11	Υπόθεση C-474/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Colmar (Γαλλία) στις 29 Αυγούστου 2016 — Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless	8
2016/C 441/12	Υπόθεση C-486/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Ισπανία) στις 12 Σεπτεμβρίου 2016 — Bankia S.A. κατά Alfredo Sánchez Martínez και Sandra Sánchez Triviño	9

2016/C 441/13	Υπόθεση C-491/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP κατά Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda	10
2016/C 441/14	Υπόθεση C-498/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 — Maximilian Schrems κατά Facebook Ireland Limited	10
2016/C 441/15	Υπόθεση C-505/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 η Olga Stanislavivna Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych, κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-347/14, Olga Stanislavivna Yanukovych κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	11
2016/C 441/16	Υπόθεση C-507/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia grad (Βουλγαρία) στις 26 Σεπτεμβρίου 2016 — «Entertainment Bgaria System» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia	13
2016/C 441/17	Υπόθεση C-511/16: Προσφυγή της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	13

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 441/18	Υπόθεση T-351/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγή τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους, καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ζήτημα αν η πράξη αφορά άμεσα τις προσφεύγουσες — Ζήτημα αν η πράξη αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες — Παραδεκτό — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανόνας του χαμηλότερου δασμού — Άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 1225/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	15
2016/C 441/19	Υπόθεση T-367/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — August Storck κατά EUIPO — Chiquita Brands (Fruitfuls) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Fruitfuls — Ουσιαστική χρήση — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	15
2016/C 441/20	Υπόθεση T-418/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Sina Bank κατά Συμβουλίου («Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδισθεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Προσαρμογή των αιτημάτων — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ρύθμιση των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως»)	16
2016/C 441/21	Υπόθεση T-824/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Eveready Battery Company κατά EUIPO — Hussain κ.λπ. (POWER EDGE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης POWER EDGE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EDGE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, και άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009]	17
2016/C 441/22	Υπόθεση T-56/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft κατά EUIPO (BRAUWELT) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BRAUWELT — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 — Δικαίωμα ακροάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	18

2016/C 441/23	Υπόθεση T-776/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Meissen Keramik κατά EUIPO (MEISSEN KERAMIK) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEISSEN KERAMIK — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	19
2016/C 441/24	Υπόθεση T-662/16: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2016 — Gall Pharma κατά EUIPO — Pfizer (Styriagra)	19
2016/C 441/25	Υπόθεση T-667/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 19 Σεπτεμβρίου οι Pieter De Meyer κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-113/15, Adriaen κ.λπ. κατά Επιτροπής	20
2016/C 441/26	Υπόθεση T-668/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 ο HL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016, στην υπόθεση F-112/15, HL κατά Επιτροπής	22
2016/C 441/27	Υπόθεση T-681/16: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2016 — Henkel Electronic Materials (Belgium) κατά Επιτροπής	23
2016/C 441/28	Υπόθεση T-682/16: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2016 — Γαλλία κατά Επιτροπής	24
2016/C 441/29	Υπόθεση T-689/16: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2016 — PL κατά Επιτροπής	25
2016/C 441/30	Υπόθεση T-691/16: Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 — Elevation-Engenharia κατά Επιτροπής	26
2016/C 441/31	Υπόθεση T-692/16: Προσφυγή-αγωγή της 27ης Σεπτεμβρίου 2016 — CJ κατά ECDC	26
2016/C 441/32	Υπόθεση T-693/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 ο HG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-149/15, HG κατά Επιτροπής	27
2016/C 441/33	Υπόθεση T-695/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 29 Σεπτεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-104/15, U (*) κατά Επιτροπής	28
2016/C 441/34	Υπόθεση T-698/16: Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2016 — Trasta Komercbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ	29
2016/C 441/35	Υπόθεση T-702/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 30 Σεπτεμβρίου 2016 οι José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-126/15, Barroso Truta κ.λπ. κατά Δικαστηρίου	30
2016/C 441/36	Υπόθεση T-715/16: Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Rebagua κατά Επιτροπής	31
2016/C 441/37	Υπόθεση T-717/16: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2016 — Waldhausen κατά EUIPO (Απεικόνιση του περιγράμματος κεφαλής αλόγου)	31
2016/C 441/38	Υπόθεση T-719/16: Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Berliner Stadtwerke κατά EUIPO (berlinWärme)	32
2016/C 441/39	Υπόθεση T-720/16: Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2016 — ARFEA κατά Επιτροπής	32
2016/C 441/40	Υπόθεση T-724/16 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Οκτωβρίου 2016 ο Giorgio Cocchi και ο Nicola Falcione κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 2 Αυγούστου 2016 στην υπόθεση F-134/11, Cocchi και Falcione κατά Επιτροπής	34

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 441/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 428 της 21.11.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 419 της 14.11.2016

EE C 410 της 7.11.2016

EE C 402 της 31.10.2016

EE C 392 της 24.10.2016

EE C 383 της 17.10.2016

EE C 371 της 10.10.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale ordinario di Campobasso (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Gianpaolo Paoletti κ.λπ.

(Υπόθεση C-218/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 6 ΣΕΕ — Άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αρχή της αναδρομικότητας του ηπιότερου ποινικού νόμου — Ιταλοί υπήκοοι οι οποίοι οργάνωσαν την παράνομη είσοδο Ρουμάνων υπηκόων στην ιταλική επικράτεια — Γεγονότα συντελεσθέντα πριν από την προσχώρηση της Ρουμανίας στην Ένωση — Αποτέλεσμα της προσχωρήσεως της Ρουμανίας επί του αδικήματος της διευκόλυνσεως της παράνομης μεταναστεύσεως — Εφαρμογή του δικαιίου της Ένωσης — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2016/C 441/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Campobasso

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Διατακτικό

Το άρθρο 6 ΣΕΕ και το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν την έννοια ότι η προσχώρηση κράτους στην Ένωση δεν εμποδίζει άλλο κράτος μέλος να επιβάλλει ποινικές κυρώσεις στα άτομα τα οποία διέπραξαν, πριν από την προσχώρηση αυτή, το αδίκημα της διευκόλυνσεως της παράνομης μεταναστεύσεως υπηκόων του πρώτου κράτους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 10.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Tecnoedi Costruzioni Srl κατά Comune di Fossano

(Υπόθεση C-318/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 7, στοιχείο γ΄ — Κατώτατα όρια δημοσίων συμβάσεων — Μη υπέρβαση του κατωτάτου ορίου — Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές — Αυτόματος αποκλεισμός — Ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής — Υποχρεώσεις της αναθέτουσας αρχής απορρέουσες από την ελευθερία εγκαταστάσεως, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και τη γενική αρχή περί απαγορεύσεως των διακρίσεων — Συμβάσεις που παρουσιάζουν βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον)

(2016/C 441/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Tecnoedi Costruzioni Srl

κατά

Comune di Fossano

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο του Πεδεμοντίου, Ιταλία) με απόφαση της 29ης Απριλίου 2015 είναι απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 311 της 21.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH κατά Finanzamt Kassel II — Hofgeismar

(Υπόθεση C-412/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγές ορισμένων δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄ — Παραδόσεις ανθρώπινων οργάνων, ανθρώπινου αίματος και ανθρώπινου γάλακτος — Περιεχόμενο — Πλάσμα ανθρώπινου αίματος που υπόκειται σε επεξεργασία και χρησιμοποιείται για βιομηχανικούς σκοπούς)

(2016/C 441/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TMD Gesellschaft für transfusionsmedizinische Dienste mbH

κατά

Finanzamt Kassel II — Hofgeismar

Διατακτικό

Το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι παραδόσεις ανθρώπινου αίματος τις οποίες τα κράτη μέλη οφείλουν να απαλλάσσουν από τον φόρο, δυνάμει της διατάξεως αυτής, δεν συμπεριλαμβάνουν τις παραδόσεις πλάσματος το οποίο λαμβάνεται από ανθρώπινο αίμα, όταν το πλάσμα αυτό δεν προορίζεται άμεσα για θεραπευτικούς σκοπούς, αλλά προορίζεται αποκλειστικά για την παρασκευή φαρμάκων.

(¹) EE C 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jean-Michel Adrien κ.λπ. κατά Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

(Υπόθεση C-466/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υπάλληλοι κράτους μέλους αποσπασμένοι σε θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης — Σύνταξη γήρατος — Δικαίωμα επιλογής — Περιορισμός της σωρεύσεως της συντάξεως που αποκτήθηκε στο πλαίσιο του εθνικού συνταξιοδοτικού συστήματος και της συντάξεως που αποκτήθηκε στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού συστήματος της Ένωσης)

(2016/C 441/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jean-Michel Adrien, Frédéric Baron, Catherine Blanchin, Marc Bouillaguet, Anne-Sophie Chalhoub, Denis d'Ersu, Laurent Gravière, Vincent Cador, Roland Moustache, Jean-Richard de la Tour, Anne Schneider, Bernard Stamm, Éléonore von Bardeleben

κατά

Premier ministre, Ministre des finances et des comptes publics, Ministre de la décentralisation et de la fonction publique

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία έχει ως αποτέλεσμα ότι υπάλληλος κράτους μέλους αποσπασμένος σε θεσμικό όργανο ή οργανισμό της Ένωσης, ο οποίος επιλέγει να συνεχίσει να υπάγεται στο εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα κατά τη διάρκεια της αποσπάσεώς του, χάνει το σύνολο ή μέρος των πλεονεκτημάτων που αντιστοιχούν στην υπαγωγή του στο ως άνω σύστημα εάν συμπληρώσει την περίοδο των δέκα ετών υπηρεσίας στην Ένωση, βάσει της οποίας θεμελιώνει δικαίωμα να λάβει σύνταξη στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού συστήματος της Ένωσης.

(¹) EE C 381 της 16.11.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Riigikohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — F. Hoffmann-La Roche AG κατά Accord Healthcare OÜ

(Υπόθεση C-572/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Βιομηχανική και εμπορική ιδιοκτησία — Δίπλωμα ευρεσιτεχνίας — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 21, παράγραφος 2 — Μεταβατικές διατάξεις — Πιστοποιητικό που χορηγήθηκε σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία κράτους μέλους πριν από την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Ερμηνεία του άρθρου 21, παράγραφος 2 — Διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού — Κύρος του άρθρου 21, παράγραφος 2 — Προσαρμογή του παράγωγου δικαιού απευθείας από την πράξη προσχωρήσεως — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2016/C 441/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

F. Hoffmann-La Roche AG

κατά

Accord Healthcare OÜ

Διατακτικό

- 1) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να κρίνει το κύρος του άρθρου 21, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, όπως τροποποιήθηκε με την πράξη περί των όρων προσχωρήσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Δημοκρατίας της Κροατίας και των προσαρμογών της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.
- 2) Το άρθρο 21, παράγραφος 2, του κανονισμού 469/2009, όπως τροποποιήθηκε, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται στην περίπτωση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας που χορηγήθηκε για ορισμένο φάρμακο από κράτος μέλος πριν από την προσχώρησή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εφόσον το φάρμακο αυτό αποτέλεσε, εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, αντικείμενο άδειας κυκλοφορίας στην αγορά προγενέστερης της χορηγήσεως στο εν λόγω κράτος μέλος και, ενδεχομένως, προγενέστερης της προσχωρήσεώς του στην Ένωση, μόνον αυτή η πρώτη άδεια κυκλοφορίας στην αγορά πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό της διάρκειας ισχύος του εν λόγω συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας.

⁽¹⁾ EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 [αίτηση του Administrativen sad Veliko Tarnovo (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maya Marinova ET κατά Direktor na Direksia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-576/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Άρθρο 9, παράγραφος 1 — Άρθρο 14, παράγραφος 1 — Άρθρα 73, 80 και 273 — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας — Φοροδιαφυγή — Λογιστικές παρατυπίες — Απόκρυψη παραδόσεων και εσόδων — Προσδιορισμός της βάσεως επιβολής φόρου)

(2016/C 441/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maya Marinova ET

κατά

Direktor na Direksia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', το άρθρο 9, παράγραφος 1, το άρθρο 14, παράγραφος 1, και τα άρθρα 73 και 273 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, καθώς και η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας δεν αντίκεινται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία, εάν ο υποκείμενος στον φόρο δεν έχει στην αποθήκη του εμπορεύματα που του έχουν παραδοθεί και δεν έχει καταχωρίσει τα σχετικά φορολογικά παραστατικά στα λογιστικά βιβλία του, η φορολογική αρχή δύναται να θεωρήσει, κατά τεκμήριο, ότι ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο έχει πωλήσει τα εμπορεύματα αυτά σε τρίτους και να προσδιορίσει τη βάση επιβολής φόρου για τις ως άνω πωλήσεις βάσει πραγματικών στοιχείων που διαθέτει, κατ' εφαρμογήν μη προβλεπόμενων από την οδηγία κανόνων. Εναπόκειται, πάντως, στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει εάν οι διατάξεις της εν λόγω εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως βγαίνουν πέραν του αναγκαίου μέτρου για την εξασφάλιση της εισπράξεως του φόρου προστιθέμενης αξίας και την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

(¹) EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλική Δημοκρατία**(Υπόθεση C-583/15) (¹)****[Παράβαση κράτους μέλους — Πολιτική μεταφορών — Κανονισμός (ΕΚ) 1071/2009 — Οδικός μεταφορέας — Απλούστευση και διοικητική συνεργασία — Άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5 — Εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο επιχειρήσεων οδικών μεταφορών — Διασύνδεση των εθνικών ηλεκτρονικών μητρώων]****(2016/C 441/08)**

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux, M. M. Farrajota και P. Guerra e Andrade)

Καθή: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo και C. Guerra Santos)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να δημιουργήσει εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο επιχειρήσεων οδικών μεταφορών και να το διασυνδέσει με τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα των λοιπών κρατών μελών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/EK του Συμβουλίου.
- 2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 38 της 1.2.2016, σ. 29.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 5ης Οκτωβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-23/16) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 1071/2009 — Κοινοί κανόνες όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα — Άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5 — Εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικής μεταφοράς — Μη διασύνδεση με τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα άλλων κρατών μελών)

(2016/C 441/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Hottiaux)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να δημιουργήσει εθνικό ηλεκτρονικό μητρώο των επιχειρήσεων οδικής μεταφοράς και να προβεί στη διασύνδεση με τα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα άλλων κρατών μελών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/ΕΚ του Συμβουλίου.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 98 της 14.3.2016.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 24 Αυγούστου 2016 — Jorge Luís Colino Sigüenza κατά Ayuntamiento de Valladolid και IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

(Υπόθεση C-472/16)

(2016/C 441/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Jorge Luís Colino Sigüenza

Εφεσίβλητοι: Ayuntamiento de Valladolid και IN-PULSO MUSICAL Sociedad Cooperativa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι υφίσταται μεταβίβαση, για τους σκοπούς της οδηγίας 2001/23/ΕΚ ⁽¹⁾, στην περίπτωση κατά την οποία παραχωρησιούχος, ο οποίος έχει αναλάβει την εκμετάλλευση δημοτικού ωδείου και στον οποίο έχουν παρασχεθεί όλα τα υλικά μέσα (εγκαταστάσεις, όργανα, αίθουσες, είδη επιπλώσεως) από τον οικείο Δήμο, έχει δε προσλάβει ο ίδιος δικό του προσωπικό και παρέχει τις υπηρεσίες του ανά σχολικό έτος, παύει τη δραστηριότητά του την 1η Απριλίου 2013, δύο μήνες πριν από τη λήξη του σχολικού έτους, επιστρέφοντας όλα τα υλικά μέσα στον Δήμο, ο οποίος δεν συνεχίζει τη δραστηριότητα για την ολοκλήρωση του σχολικού έτους 2012-13, αλλά προβαίνει εκ νέου σε ανάθεση σε νέο ανάδοχο, ο οποίος συνεχίζει τη δραστηριότητα τον Σεπτέμβριο του 2013, κατά την έναρξη του νέου σχολικού έτους 2013-14, ο δε Δήμος παραχωρεί για τον σκοπό αυτό στον νέο ανάδοχο τα απαραίτητα υλικά μέσα τα οποία κατείχε προηγουμένως ο προηγούμενος ανάδοχος (εγκαταστάσεις, όργανα, αίθουσες, είδη επιπλώσεως);

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο προηγούμενο ερώτημα, υπό τις εκτεθείσες συνθήκες, υπό τις οποίες η εκ μέρους της αναθέτουσας επιχείρησως (του Δήμου) αθέτηση των υποχρεώσων της εξαναγκάζει τον πρώτο ανάδοχο να παύσει τη δραστηριότητά του και να απολύσει το σύνολο του προσωπικού του, ενώ αμέσως μετά η εν λόγω αναθέτουσα επιχείρηση παραχωρεί τα υλικά μέσα σε δεύτερο ανάδοχο, ο οποίος συνεχίζει την ίδια δραστηριότητα, πρέπει να θεωρηθεί, για τους σκοπούς του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK, ότι η απόλυση των εργαζομένων του πρώτου αναδόχου οφείλεται σε «οικονομικούς, τεχνικούς ή οργανωτικούς λόγους, που συνεπάγονται μεταβολές του εργατικού δυναμικού» ή αντιθέτως λόγος της απολύσεως ήταν «η μεταβίβαση μιας επιχείρησης, μιας εγκατάστασης, ή ενός τμήματος επιχείρησης ή εγκατάστασης», λόγος ο οποίος απαγορεύεται από το προμνησθέν άρθρο;
- 3) Εάν η απάντηση στο προηγούμενο ερώτημα είναι ότι λόγος της απολύσεως είναι η μεταβίβαση, λόγος ο οποίος αντιβαίνει στην οδηγία 2001/23/EK, έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία απαγορεύει σε δικαστήριο να εξετάσει επί της ουσίας τα επιχειρήματα εργαζομένου που προσφεύγει ατομικά κατά της απολύσεώς του, η οποία έλαβε χώρα στο πλαίσιο ομαδικής απολύσεως, επικαλούμενος τα δικαιώματά του τα οποία απορρέουν από την εφαρμογή της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, και της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, λόγω του γεγονότος ότι είχε προηγουμένως εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση επί της ομαδικής απολύσεως σε διαδικασία στην οποία ο εργαζόμενος δεν είχε τη δυνατότητα να είναι διάδικος, καίτοι διάδικος υπήρξαν ή μπορούσαν να είναι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις που έχουν παρουσία στην επιχείρηση ή/και οι συλλογικοί νόμιμοι εκπρόσωποι των εργαζομένων;

(¹) Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων.
EE 2001 L 82, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Colmar* (Γαλλία) στις 29 Αυγούστου 2016 — *Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless*

(Υπόθεση C-474/16)

(2016/C 441/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Colmar

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες/Αντεκκαλούντες: *Ministère public, Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless*

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι τα έννομα αποτελέσματα που αναγνωρίζονται στο πιστοποιητικό A1, το οποίο χορηγείται σε επιχείρηση προσωρινής απασχολήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 987/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για καθορισμό της διαδικασίας εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (¹), από τον φορέα που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία περί κοινωνικής ασφάλισης εξακολουθεί να τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτωση του μισθωτού δεσμευτικά, αφενός, για τους φορείς και τις αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και, αφετέρου, για τα δικαστήρια του ίδιου κράτους μέλους, όταν διαπιστώνεται ότι οι όροι ασκήσεως της δραστηριότητας του μισθωτού δεν εμπίπτουν προδήλως στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής των ειδικών κανόνων του άρθρου 12, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004;

(¹) EE L 284, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Alicante (Ισπανία) στις 12 Σεπτεμβρίου 2016 — Bankia S.A. κατά Alfredo Sánchez Martínez και Sandra Sánchez Triviño

(Υπόθεση C-486/16)

(2016/C 441/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Alicante

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Bankia S.A.

Καθών: Alfredo Sánchez Martínez και Sandra Sánchez Triviño

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, να λαμβάνονται υπόψη, κατά την εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας πρόωρης λύσεως σύμβασης, όπως η περιλαμβανόμενη στην επίμαχη σύμβαση η οποία έχει συναφθεί μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, όχι μόνον οι συντρέχουσες κατά τον χρόνο της σύναψης της σύμβασης περιστάσεις, αλλά και η βαρύτητα της επελθούσας, μετά τη σύναψη της σύμβασης, αδετήσεως από πλευράς καταναλωτή;
- 2) Αντιβαίνει στην προβλεπόμενη από το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, αρχή της αποτελεσματικότητας, να διατάσσεται η κίνηση διαδικασίας εκτελέσεως δυνάμει ρήτρας πρόωρης λύσεως κηρυχθείσας καταχρηστικής με τελεσίδικη δικαστική απόφαση σε προηγούμενη διαδικασία εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως η οποία αφορούσε τους ίδιους διαδίκους και στηριζόταν στην ίδια σύμβαση ενυπόθηκου δανείου, όταν η εσωτερική έννομη τάξη, μολονότι δεν αναγνωρίζει στην εν λόγω προηγούμενη δικαστική απόφαση ισχύ ουσιαστικού δεδικασμένου, δεν επιτρέπει, εντούτοις, την κίνηση νέας διαδικασίας εκτελέσεως βάσει του ίδιου εκτελεστού τίτλου;
- 3) Στο πλαίσιο διαδικασίας εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως κατά την οποία, αφενός, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει το αίτημα κινήσεως διαδικασίας εκτελέσεως με το σκεπτικό ότι έχει ως βάση ρήτρα πρόωρης λύσεως κηρυχθείσας καταχρηστικής σε προηγούμενη διαδικασία εκτελέσεως ενυπόθηκης απαιτήσεως, η οποία στηριζόταν στον ίδιο εκτελεστό τίτλο και αφορούσε τους ίδιους διαδίκους, και, αφετέρου, το εφετείο εξαφανίζει την απορριπτική του αιτήματος κινήσεως διαδικασίας εκτελέσεως απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και αναπέμπει την υπόθεση σε αυτό προκειμένου το τελευταίο να κινήσει τη διαδικασία εκτελέσεως, αντιβαίνει στην προβλεπόμενη από το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, αρχή της αποτελεσματικότητας η δέσμευση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου από την εφετειακή απόφαση ή πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι σχετικές διατάξεις του εσωτερικού δικαίου έχουν την έννοια ότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δεν δεσμεύεται από την εφετειακή απόφαση οσάκις υφίσταται προηγούμενη τελεσίδικη δικαστική απόφαση με την οποία η ρήτρα πρόωρης λύσεως, επί της οποίας στηρίζεται η εκτέλεση, κηρύσσεται άκυρη, με αποτέλεσμα να πρέπει, στην περίπτωση αυτή, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο να απορρίψει, εκ νέου, την αίτηση κινήσεως διαδικασίας εκτελέσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP κατά Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Υπόθεση C-491/16)

(2016/C 441/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Ανααιρεσίβλητη: Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το επιχειρησιακό πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης (πρόγραμμα AGRO) αποτελεί «πολυετές πρόγραμμα» κατά την έννοια του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, [καταργηθέντος με το άρθρο 107 του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, υπό την επιφύλαξη της διατάξεως του άρθρου του 105, παράγραφος 1];
- 2) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το πρόγραμμα AGRO αποτελεί «πολυετές πρόγραμμα» για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2988/95 ⁽³⁾, κατά το οποίο «[γ]ια τα πολυετή προγράμματα η προθεσμία παραγραφής συνεχίζεται σε κάθε περίπτωση ως την τελική ολοκλήρωση του προγράμματος»;
- 3) Σε περίπτωση που γίνει δεκτό ότι το πρόγραμμα AGRO αποτελεί «πολυετές πρόγραμμα» για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95,
 - υπόκειται η παραγραφή των επιβαλλόμενων στο πλαίσιο του εν λόγω προγράμματος διοικητικών κυρώσεων στην προβλεπόμενη από το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού τετραετής προθεσμία;
 - εάν η τετραετής προθεσμία λήγει πριν από την ολοκλήρωση του προγράμματος, επέρχεται παραγραφή ή,
 - λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 2988/95, μετατίθεται χρονικώς η ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας παραγραφής έτσι ώστε να συμπίπτει με την ημερομηνία της «τελική[ς] ολοκλήρωσ[ε]ς του [πολυετούς] προγράμματος»;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ 1999, L 161, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ 2006, L 210, σ. 25).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 — Maximilian Schrems κατά Facebook Ireland Limited

(Υπόθεση C-498/16)

(2016/C 441/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Maximilian Schrems

Εναγομένη: Facebook Ireland Limited

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 15 του κανονισμού 44/2001 ⁽¹⁾ την έννοια ότι ένας «καταναλωτής», κατά την εν λόγω διάταξη, παύει να έχει την ιδιότητα αυτή εάν μετά από μακρόχρονη χρήση ιδιωτικού λογαριασμού Facebook δημοσιεύει βιβλία σε σχέση με την προάσπιση των δικαιωμάτων του, δίνει διαλέξεις, ενίοτε επ' αμοιβή, διαχειρίζεται ιστότοπους, συγκεντρώνει δωρεές για την προάσπιση των δικαιωμάτων και αναλαμβάνει τη διεκδίκηση των απαιτήσεων πολυάριθμων καταναλωτών οι οποίες του εκχωρούνται έναντι της διαβεβαίωσης ότι σε περίπτωση επιτυχούς εκβάσεως οι καταναλωτές θα καρπωθούν τα πιθανά οφέλη αφαιρουμένων των εξόδων της σχετικής διαδικασίας;
- 2) Έχει το άρθρο 16 του κανονισμού 44/2001 την έννοια ότι ένας καταναλωτής σε ορισμένο κράτος μέλος δύναται να προβάλει ως ενάγων ενώπιον δικαστηρίου του τόπου κατοικίας του, συγχρόνως με τις δικές του απαιτήσεις από σύμβαση καταναλωτή, και παρόμοιες απαιτήσεις άλλων καταναλωτών με κατοικία
 - α. στο ίδιο κράτος μέλος,
 - β. σε άλλο κράτος μέλος ή
 - γ. σε τρίτο κράτος μέλος,

όταν αυτές του έχουν εκχωρηθεί και αφορούν συμβάσεις καταναλωτή συναφείς με το ίδιο εναγόμενο μέρος και στο ίδιο νομικό πλαίσιο και η εκχώρηση δεν εμπίπτει στη σφαίρα της εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του ενάγοντος, αλλά εξυπηρετεί την κοινή διεκδίκηση των απαιτήσεων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Σεπτεμβρίου 2016 η Olga Stanislavina Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych, κατά της διατάξεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-347/14, Olga Stanislavina Yanukovych κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Olga Stanislavina Yanukovych, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου του Viktor Viktorovych Yanukovych (εκπρόσωπος: T. Beazley, QC)

Λοιποί διάδικοι στην αναρρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρρέσει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο τμήμα), της 12ης Ιουλίου 2016, στην υπόθεση T-347/14 κατά το μέρος που ορίζεται στα σημεία 6 και 7 του δικογράφου της αιτήσεως αναρρέσεως, συγκεκριμένα δε:
 - τα σημεία 2 και 4 του διατακτικού της αναρρεσιβαλλομένης διατάξεως·
 - το σημείο 3 του διατακτικού της αναρρεσιβαλλομένης διατάξεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η αναρρεσείουσα και όχι σε εκείνα στα οποία είχε υποβληθεί ο αποβιώσας·

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προς διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως και έκδοση αποφάσεως ή, επικουρικός:
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλε η αναιρεσείουσα πρωτοδικώς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά τα ειδικώς οριζόμενα στα σημεία 6 και 7 του δικογράφου της αιτήσεως αναρέσεως, συγκεκριμένα δε να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/143 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2014/119, τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/138 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού 208/2014, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/357 ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού 208/2014 (στο εξής: πράξεις του 2015), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον Viktor Viktorovych Yanukovich, και
- να καταδικάσει, στο μέτρο που, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο δεν το έχει ήδη πράξει, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε τόσο η αναιρεσείουσα όσο και ο αποβιώσας, όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως που υποβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε ο αποβιώσας, όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως που υποβλήθηκε με το υπόμνημα προσαρμογής·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της αναρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε, στις σκέψεις 84, 89 και 92 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι το υπόμνημα προσαρμογής ήταν απαράδεκτο επειδή υποβλήθηκε επ' ονόματι του αποβιώσαντος μετά τον θάνατό του. Κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι, εν προκειμένω, κρίσιμος χρόνος για την εκτίμηση του παραδεκτού του υπομνήματος προσαρμογής ήταν αποκλειστικά το χρονικό σημείο υποβολής του. Αντιθέτως, το παραδεκτό του υπομνήματος προσαρμογής έπρεπε να εκτιμηθεί σφαιρικός, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των περιστάσεων της υποθέσεως.

Δεύτερον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι ορθώς έκρινε ότι κρίσιμος χρόνος για την εκτίμηση περί του παραδεκτού του υπομνήματος προσαρμογής ήταν αποκλειστικά το χρονικό σημείο υποβολής του, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι το υπόμνημα προσαρμογής δεν υποβλήθηκε, κατ' ουσίαν, επ' ονόματι της αναιρεσείουσας. Από το υπόμνημα προσαρμογής, σε συνδυασμό με τα λοιπά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, προκύπτει σαφώς ότι το υπόμνημα αυτό υποβλήθηκε μεν επ' ονόματι του αποβιώσαντος, αλλά εκ μέρους/για λογαριασμό της αναιρεσείουσας υπό την ιδιότητά της ως εν τοις πράγμασι καθολικής διαδόχου και κληρονόμου του αποβιώσαντος. Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της πραγματικής, κατά τον χρόνο υποβολής του, καταστάσεως, το υπόμνημα προσαρμογής ήταν παραδεκτό. Το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας αντιθέτως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, παραμορφώνοντας το περιεχόμενο των προσκομισθέντων ενώπιόν του αποδεικτικών στοιχείων.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν πρόεβη σε διάκριση μεταξύ (i) του παραδεκτού του υπομνήματος προσαρμογής και (ii) του παραδεκτού δεύτερης, μεταγενέστερης προσφυγής ακυρώσεως. Το Γενικό Δικαστήριο: (1) εσφαλμένως δεν έλαβε υπόψη το ότι είχε εγκρίνει την αναστολή που είχε ζητηθεί με το υπόμνημα προσαρμογής· (2) εσφαλμένως έκρινε ότι το παραδεκτό του υπομνήματος προσαρμογής έπρεπε να εκτιμηθεί αποκλειστικά βάσει των όσων ίσχυαν κατά τον χρόνο υποβολής του· (3) εσφαλμένως παρέβλεψε ότι, κατά το ουκρανικό κληρονομικό δίκαιο, ο ορισμός των κληρονόμων γίνεται έξι μήνες μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου και έχει αναδρομική ισχύ, και (4) ως εκ τούτου, εσφαλμένως και αδικαιολογήτως δεν επέτρεψε στην αναιρεσείουσα να προσβάλει δικαστικώς τις πράξεις του 2015 υπό την ιδιότητα της καθολικής διαδόχου και κληρονόμου ή υπό άλλη ιδιότητα.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/143 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 24, σ. 16).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/138 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 24, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 62, σ. 25).

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 208/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ L 62, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Administrativen sad Sofia grad* (Βουλγαρία) στις 26 Σεπτεμβρίου 2016 — «*Entertainment Bulgaria System*» EOOD κατά *Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika»* — Sofia

(Υπόθεση C-507/16)

(2016/C 441/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «*Entertainment Bulgaria System*» EOOD

Καθού: *Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika»* — Sofia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 214 της οδηγίας 2006/112⁽¹⁾ την έννοια ότι, σε συνάρτηση με το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών, πρέπει να προσδίδεται διαφορετική σημασία στις επιμέρους περιπτώσεις εγγραφής σε μητρώο για τους σκοπούς του ΦΠΑ και/ή ότι αντιτίθεται στο να προσδίδουν τα κράτη μέλη διαφορετική σημασία στις επιμέρους περιπτώσεις εγγραφής, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του άρθρου 97a και του άρθρου 70, παράγραφος 4, του ZDDS;
- 2) Έχουν το άρθρο 168, στοιχείο α', και το άρθρο 169, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι πρόσωπο εγγεγραμμένο δυνάμει του άρθρου 214, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας δεν έχει δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών τον οποίον ανέγραψε σε τιμολόγιο για υπηρεσίες που του παρασχέθηκαν από υποκείμενους στον φόρο άλλων κρατών μελών, εφόσον χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες αυτές για την παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη και πληρούνται κατά τα λοιπά οι ουσιαστικές και διαδικαστικές προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος εκπτώσεως του φόρου εισροών;
- 3) Έχουν το άρθρο 168, στοιχείο α', και το άρθρο 169, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 70, παράγραφος 4, του ZDDS, βάσει της οποίας ουδέποτε παρέχεται δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου εισροών σε πρόσωπο το οποίο είναι εγγεγραμμένο για τους σκοπούς του ΦΠΑ δυνάμει του άρθρου 214, παράγραφος 1, στοιχείο δ' ή ε', και όχι δυνάμει του άρθρου 214, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (EE L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-511/16)

(2016/C 441/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. van Beek, G. von Rintelen)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, καθόσον δεν θέσπισε, έως την 1η Ιουνίου 2015, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2014/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 92/58/ΕΟΚ, 92/85/ΕΟΚ, 94/33/ΕΚ, 98/24/ΕΚ και της οδηγίας 2004/37/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ώστε αυτές να ευθυγραμμιστούν με τον κανονισμό (ΕΚ) 1272/2008 για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·
- να επιβάλει στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ημερήσια χρηματική ποινή ύψους 8 710 ευρώ από την ημερομηνία της δημοσίευσής της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση για παράβαση της υποχρέωσης κοινοποίησης των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 2014/27/ΕΕ·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιουνίου 2015.

Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη την υποχρέωσή του να κοινοποιήσει στην Επιτροπή μέτρα μεταφοράς εντός της δέουσας προθεσμίας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/27/ΕΕ.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-351/13) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγή τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους, καταγωγής Κίνας — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ζήτημα αν η πράξη αφορά άμεσα τις προσφεύγουσες — Ζήτημα αν η πράξη αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες — Παραδεκτό — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανόνας του χαμηλότερου δασμού — Άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού 1225/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2016/C 441/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Κίνα) και Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Neuhaus, H.-J. Freund και B. Ecker, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και B. Driessen, επικουρούμενοι από τους B. O'Connor, solicitor, και S. Gubel, δικηγόρο)

Παραβαινούσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και T. Maxian Rusche)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 372/2013 του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1008/2011, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τροχοφόρων φορείων και των βασικών μερών τους, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, κατόπιν μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ 2013 L 112, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd και η Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 252 της 31.8.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — August Storck κατά EUIPO — Chiquita Brands (Fruitfuls)

(Υπόθεση T-367/14) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Fruitfuls — Ουσιαστική χρήση — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 441/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: August Storck KG (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert και T. Reher, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Poch, στη συνέχεια G. Schneider και D. Gája, και τέλος D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Caroline du Nord, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: L. Bakers, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Μαρτίου 2014 (υπόθεση R 1580/2013-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ Chiquita Brands και August Storck.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 27ης Μαρτίου 2014 (υπόθεση R 1580/2013 5), καθόσον επιβεβαίωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία κηρύχθηκε η έκπτωση από τα δικαιώματα επί του αμφισβητούμενου σήματος όσον αφορά τα «ζαχαρώδη» που περιλαμβάνονται στην κλάση 30 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 261 της 11.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Sina Bank κατά Συμβουλίου (Υπόθεση T-418/14) (¹)

(«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν προκειμένου να εμποδισθεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Προσαρμογή των αιτημάτων — Παραδεκτό — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ρύθμιση των διαχρονικών αποτελεσμάτων της ακυρώσεως»)

(2016/C 441/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sina Bank (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: B. Mettetal και C. Wucher-North)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: B. Driessen και D. Gicheva)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως, αφενός, της απόφασης του Συμβουλίου, όπως αυτή προκύπτει από την κοινοποίηση της 15ης Μαρτίου 2014 προς τα πρόσωπα και τις οντότητες έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα τα προβλεπόμενα στην απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και στον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2014, C 77, σ. 1), να διατηρηθεί η εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2010, L 195, σ. 39), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010 (ΕΕ 2010, L 281, σ. 81),

και στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ 2012, L 88, σ. 1), και, αφετέρου, της αποφάσεως 2014/776/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2014, L 325, σ. 19), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1202/2014 του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2014, L 325, σ. 3), της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ 2015, L 161, σ. 19), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012 (ΕΕ 2015, L 161, σ. 1), κατά το μέτρο που οι πράξεις αυτές διατήρησαν την εγγραφή της επωνυμίας της προσφεύγουσας στον κατάλογο του παραρτήματος II της αποφάσεως 2010/413, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644, και του παραρτήματος IX του κανονισμού 267/2012.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως προκύπτει από την κοινοποίηση της 15ης Μαρτίου 2014 προς τα πρόσωπα και τις οντότητες έναντι των οποίων εφαρμόζονται τα περιοριστικά μέτρα τα προβλεπόμενα στην απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου και στον κανονισμό (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, να διατηρηθεί η εγγραφή της επωνυμίας της Sina Bank στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, και στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010.
- 2) Ακυρώνει την απόφαση 2014/776/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1202/2014 του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012, την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/1008 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1001 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού 267/2012, κατά το μέτρο που διατήρησαν την εγγραφή της επωνυμίας της Sina Bank στον κατάλογο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της αποφάσεως 2010/413, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/644, ή στο παράρτημα IX του κανονισμού 267/2012.
- 3) Διατηρεί σε ισχύ τα αποτελέσματα της αποφάσεως 2015/1008, όσον αφορά τη Sina Bank, από την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της μέχρι την ημερομηνία λήξεως της κατά το άρθρο 56, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προθεσμίας ασκήσεως αναιρέσεως κατά της παρούσας δικαστικής αποφάσεως ή, αν εντός της ως άνω προθεσμίας έχει ασκηθεί ανáιρεση κατά της παρούσας δικαστικής αποφάσεως, μέχρι την ημερομηνία απορρίψεως της αναιρέσεως αυτής.
- 4) Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 282 της 25.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Eveready Battery Company κατά EUIPO — Hussain κ.λπ. (POWER EDGE)

(Υπόθεση T-824/14) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης POWER EDGE — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EDGE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 15, παράγραφος 1, και άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 441/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Eveready Battery Company, Inc. (Saint-Louis, Missouri, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: N. Hebeis, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωποι: J. Garrido Otaola και M. Fischer)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνοντες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain και Zahra Hussain (Leeds, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, QC)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Οκτωβρίου 2014 (υπόθεση R 38/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, της Eveready Battery Company και, αφετέρου, των Imran Hussain, Rizwana Hussain, Maariah Hussain, Danyaal Hussain και Zahra Hussain.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Eveready Battery Company, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 65 της 23.2.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft κατά EUIPO (BRAUWELT)

(Υπόθεση T-56/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BRAUWELT — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 — Δικαίωμα ακρόασης — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 441/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG (Νυρεμβέργη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Höfler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Δεκεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1121/2014-4), σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού σημείου BRAUWELT ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 2016 — Meissen Keramik κατά EUIPO (MEISSEN KERAMIK)

(Υπόθεση T-776/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MEISSEN KERAMIK — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 441/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meissen Keramik GmbH (Meissen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Vohwinkel και M. Bagh, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωποι: W. Schramek και A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Οκτωβρίου 2015 (υπόθεση R 531/2015-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος MEISSEN KERAMIK ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Meissen Keramik GmbH* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 78 της 29.2.2016.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2016 — Gall Pharma κατά EUIPO — Pfizer (Styriagra)

(Υπόθεση T-662/16)

(2016/C 441/24)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Αυστρία) (εκπρόσωποι: D. Reichelt και L. Figura, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pfizer Inc. (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Styriagra» — Υπ' αριθ. 12 161 469 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του ΕUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 13ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση R 724/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, ακολούθως, να απορρίψει την υπ' αριθ. 002286568 ανακοπή κατά του αριθ. 000233890 κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Αναίρεση που άσκησαν στις 19 Σεπτεμβρίου οι Pieter De Meyer κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-113/15, Adriaen κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-667/16 P)

(2016/C 441/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Pieter De Meyer (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και 8 λοιποί (εκπρόσωπος: R. Rata, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 20ής Ιουλίου 2016, στην υπόθεση F-113/15·
- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2014, η οποία γνωστοποιήθηκε μέσω της διοικητικής ανακοινώσεως αριθ. 41-2014, περί καταρτίσεως του καταλόγου προαχθέντων υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών του 2014, καθόσον τα ονόματα των νυν ανααιρεσιόντων δεν περιλαμβάνονται σε αυτόν·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι ανααιρεσιόντες.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, οι αναιρεσιόντες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε ως αβάσιμο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προέβησαν πρωτοδικώς οι νυν αναιρεσιόντες. Οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε, ιδίως, τετράκις σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως:
 - πρώτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε, αντιθέτως προς τη σχετική νομολογία, ότι δεν απαιτείται να προβεί σε έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, εάν η εν λόγω αρχή δηλώσει ότι έχει εκπληρώσει τα εκ του νόμου καθήκοντα και υποχρεώσεις της·
 - δεύτερον, κακώς το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έλαβε υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο την έκθεση της κοινής επιτροπής παρακολούθησεως, ούτε έλαβε κατ' ουσίαν υπόψη την αποδεδειγμένη έλλειψη συγκρισιμότητας των πηγών πληροφοριών που χρησιμοποιεί η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή·
 - τρίτον, κακώς και άνευ αιτιολογίας το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αγνόησε το επιχείρημα που προέβησαν και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι νυν αναιρεσιόντες σχετικά με τον μαθηματικό έλεγχο της μεθοδολογίας γραμματικής αξιολογήσεως την οποία χρησιμοποιεί η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, καθώς και συνολικά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως·
 - τέταρτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη, τεκμαίροντας ότι η μη διενέργεια ουσιαστικής συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων δεν δύναται να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση αποφάσεως περί προαγωγής.
2. Με τον δεύτερο λόγο οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προέβησαν πρωτοδικώς:
 - πρώτον, περιορίζοντας αυθαίρετα την έκταση και τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 25 του ΚΥΚ, καθώς και των θεμελιωδών, βάσει του δικαίου της Ένωσης, δικαιωμάτων των προσφευγόντων, κατά τρόπο μη συμβατό με τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης· και
 - δεύτερον, απορρίπτοντας, βάσει προδήλως εσφαλμένης αιτιολογίας, τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος αντλείται από μη διεξαγωγή αμερόληπτου και ουσιαστικού δικαστικού ελέγχου, με αποτέλεσμα την προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των νυν αναιρεσιόντων, οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι:
 - πρώτον, ο εισηγητής δικαστής προέβη, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εκθέσεως, σε επιζήμιες διαπιστώσεις, οι οποίες κατεδείκνυαν μεροληψία, προδικάζοντας την έκβαση της εξετάσεως των λόγων ακυρώσεως που προέβησαν οι νυν αναιρεσιόντες·
 - δεύτερον, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης δεν εξαίρεσε τον εν λόγω δικαστή και δεν ανέθεσε την υπόθεση σε διαφορετικό τμήμα, μολονότι αναγνώρισε ότι οι αμφιλεγόμενες επιζήμιες διαπιστώσεις είχαν αντιγραφεί αυτούσιες από άλλη υπόθεση η οποία αφορούσε άλλους προσφευγόντες·
 - τρίτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης επιλεκτικώς αγνόησε και απέρριψε κρίσιμα επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία, χωρίς προηγούμενη εξέταση και αξιολόγησή τους. Εν κατακλείδι, οι αναιρεσιόντες φρονούν ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, μη διασφαλίζοντας αμερόληπτο και ουσιαστικό δικαστικό έλεγχο, προσέβαλε το δικαίωμά τους σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Σεπτεμβρίου 2016 ο HL κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016, στην υπόθεση F-112/15, HL κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-668/16 P)

(2016/C 441/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: HL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: R. Rata, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 20ής Ιουλίου 2016, στην υπόθεση F-112/15·
- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2014, η οποία γνωστοποιήθηκε μέσω της διοικητικής ανακοινώσεως αριθ. 41-2014, περί καταρτίσεως του καταλόγου προαχθέντων υπαλλήλων κατά την περίοδο προαγωγών του 2014, καθόσον το όνομα του νυν ανααιρεσίου δεν περιλαμβάνεται σε αυτόν·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο ανααιρεσίων.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναρέσεως, ο ανααιρεσίων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης απέρριψε ως αβάσιμο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως ο νυν ανααιρεσίων. Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε, ιδίως, τετράκις σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως:
 - πρώτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε, αντιθέτως προς τη σχετική νομολογία, ότι δεν απαιτείται να προβεί σε έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, εάν η εν λόγω αρχή δηλώσει ότι έχει εκπληρώσει τα εκ του νόμου καθήκοντα και υποχρεώσεις της·
 - δεύτερον, κακώς το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν έλαβε υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο την έκθεση της κοινής επιτροπής παρακολούθησεως, ούτε έλαβε κατ' ουσίαν υπόψη την αποδεδειγμένη έλλειψη συγκρισιμότητας των πηγών πληροφοριών που χρησιμοποιεί η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή·
 - τρίτον, κακώς και άνευ αιτιολογίας το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αγνόησε το επιχείρημα που προέβαλε και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο νυν ανααιρεσίων σχετικά με τον μαθηματικό έλεγχο της μεθοδολογίας γραμματικής αξιολογήσεως την οποία χρησιμοποιεί η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, καθώς και, συνολικά, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως·
 - τέταρτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη, τεκμαίροντας ότι η μη διενέργεια ουσιαστικής συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων δεν δύναται να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση αποφάσεως περί προαγωγής.
2. Με τον δεύτερο λόγο ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδίκως:
 - πρώτον, περιορίζοντας αυθαίρετα την έκταση και τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 25 του ΚΥΚ, καθώς και των θεμελιωδών, βάσει του δικαίου της Ένωσης, δικαιωμάτων του ανααιρεσίου, κατά τρόπο μη συμβατό με τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης· και

- δεύτερον, απορρίπτοντας, βάσει προδήλως εσφαλμένης αιτιολογίας, τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ως αβάσιμο.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος αντλείται από μη διεξαγωγή αμερόληπτου και ουσιαστικού δικαστικού ελέγχου, με αποτέλεσμα την προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας του αναιρεσείοντος, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι:
- πρώτον, ο εισηγητής δικαστής πρόβη, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εκθέσεως, σε επιζήμιες διαπιστώσεις, οι οποίες κατεδείκνυαν μεροληψία, προδικάζοντας την έκβαση της εξέτασεως των λόγων ακυρώσεως που προέβαλε ο νυν αναιρεσείων·
 - δεύτερον, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης δεν εξείρεσε τον εν λόγω δικαστή και δεν ανέθεσε την υπόθεση σε διαφορετικό τμήμα, μολονότι αναγνώρισε ότι οι αμφιλεγόμενες επιζήμιες διαπιστώσεις είχαν αντιγραφεί αυτούσιες από άλλη υπόθεση η οποία αφορούσε άλλους προσφεύγοντες·
 - τρίτον, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης επιλεκτικώς αγνόησε και απέρριψε κρίσιμα επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία, χωρίς προηγούμενη εξέταση και αξιολόγησή τους. Εν κατακλείδι, ο αναιρεσείων φρονεί ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης, μη διασφαλίζοντας αμερόληπτο και ουσιαστικό δικαστικό έλεγχο, προσέβαλε το δικαίωμά του σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2016 — Henkel Electronic Materials (Belgium) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-681/16)

(2016/C 441/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Henkel Electronic Materials (Belgium) (Westerlo, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. Reypens, C. Docclo και T. Verstraeten, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να συνεκδικάσει την παρούσα υπόθεση με την υπόθεση T-131/16 λόγω της μεταξύ τους συνάφειας, προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως·
- να δεχθεί τους προβαλλόμενους με την παρούσα προσφυγή λόγους ακυρώσεως·
- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως ⁽¹⁾·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέρος που δεν προβλέπει μεταβατικά μέτρα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό των νομικών πράξεων που προβλέπουν τη φερόμενη κρατική ενίσχυση και πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2015/1589 ⁽²⁾.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη περί τα πράγματα κατά την περιγραφή του συστήματος αναφοράς, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ανάλυσή του και πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2015/1589.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη κατά την εκτίμηση του οικονομικού πλεονεκτήματος και πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2015/1589.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη κατά την εκτίμηση του επιλεκτικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητος για τον χαρακτηρισμό του επίμαχου καθεστώτος ως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2015/1589 και πλάνη εκτιμήσεως κατά την ανάλυση των μηχανισμών του επίμαχου καθεστώτος.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη εκτιμήσεως κατά την ανάλυση της δικαιολογήσεως των προϋποθέσεων για την εφαρμογή του επίμαχου καθεστώτος.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση του φερόμενου πλεονεκτήματος που απορρέει από το επίμαχο καθεστώς και αοριστία κατά την εξέταση του επίμαχου καθεστώτος.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των φορολογουμένων και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

- ⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής (ΕΕ) 2016/1699, της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έδωσε σε εφαρμογή το Βέλγιο (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 9837) (ΕΕ 2016, L 260, σ. 61).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2016 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-682/16)

(2016/C 441/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: F. Alabrune, D. Colas και D. Segoin)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής C(2016) 4287 τελικό, της 12ης Ιουλίου 2016, που κοινοποιήθηκε στις 13 Ιουλίου 2016, με την οποία αναστέλλονται οι μηνιαίες πληρωμές προς τη Γαλλία στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549). Ο ως άνω πρώτος λόγος αποτελείται από δύο σκέλη.
 - Σύμφωνα με το πρώτο σκέλος, οι γαλλικές αρχές εφάρμοσαν πλήρως το σχέδιο δράσης στο οποίο περιλαμβάνονται σαφείς δείκτες προόδου, που διαμορφώθηκαν κατόπιν διαβουλεύσεως με την Επιτροπή, και στο οποίο αναφέρεται η προσβαλλόμενη απόφαση.

— Σύμφωνα με το δεύτερο σκέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε στοιχεία που δεν είχαν προβλεφθεί από το σχέδιο δράσης.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Σεπτεμβρίου 2016 — PL κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-689/16)

(2016/C 441/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: PL (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: J.-N. Louis και N. de Montigny, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 22 Δεκεμβρίου 2015 απόφαση περί μη εκτέλεσως της αποφάσεως του ΔΔΔ της 15ης Απριλίου 2015 την οποία επιβεβαίωσε ο προϊστάμενος της μονάδας ΓΔ HR.B4 «Διαχείριση σταδιοδρομίας και επαγγελματικές επιδόσεις» διά της εκδόσεως διοικητικής αποφάσεως, εκτελεσθείσας ήδη από τριετίας, για την προς το συμφέρον της υπηρεσίας μετακίνηση του προσφεύγοντος-ενάγοντος από την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δυτική Όχθη και στη Λωρίδα της Γάζας (Ανατολική Ιερουσαλήμ) στην ΓΔ Κινητικότητα και Μεταφορές στις Βρυξέλλες, αναδρομικώς από την 1η Ιανουαρίου 2013·
- να ακυρώσει την από 20 Αυγούστου 2015 σιωπηρή απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση που ο ίδιος υπέβαλε, διά του συνηγόρου του, ζητώντας να πληροφορηθεί τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή για την εκτέλεση της αποφάσεως του ΔΔΔ της 15ης Απριλίου 2015 στην υπόθεση F-96/13·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να του καταβάλει ποσό 250 000 ευρώ ως αποζημίωση για υλική ζημία και ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, καθόσον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν συμμορφώνονται με το διατακτικό της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) της 15ης Απριλίου 2015 στην υπόθεση F-96/13 υπό το πρίσμα του σκεπτικού της το οποίο είναι αναγκαίο στήριγμα του διατακτικού υπό την έννοια ότι είναι απολύτως αναγκαίο για την κατανόηση του ακριβούς νοήματός του.
 - Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι το άρθρο 266 ΣΛΕΕ επιβάλλει στην Επιτροπή να μεριμνήσει ώστε η πράξη που εκδίδεται σε αντικατάσταση της ακυρωθείσας να μην ενέχει τις πλημμέλειες που επισημάνθηκαν με την ακυρωτική δικαστική απόφαση, όπως συμβαίνει εν προκειμένω.
 2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται καταστρατήγηση διαδικασίας, καθόσον με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν επιχειρείται κανονική, καλόπιστη και ακριβής εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως του ΔΔΔ, αλλά αυτές έχουν αποκλειστικό σκοπό να προσδώσουν επίφαση νομιμότητας σε διοικητική απόφαση η οποία, μολονότι ακυρώθηκε, εκτελείται εδώ και τρία έτη.
 3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 22α του ΚΥΚ.
-

Προσφυγή της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 — Elevation-Engenharia κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-691/16)**

(2016/C 441/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elevation-Engenharia SA (Amadora, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: A. Pinto Cardoso και L. Fuzeta da Ponte, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την προσφυγή στο σύνολό της και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει τις αποφάσεις της καθής σχετικά με τα χρεωστικά σημειώματα τα οποία της κοινοποιήθηκαν στις 3 Αυγούστου 2016·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, όπως αυτά καθοριστούν.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακύρωσης.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά αναρμοδιότητα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής δεν είχε αρμοδιότητα ούτε και είχε εξουσιοδοτηθεί προς έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων.
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση ουσιώδους τύπου. Κατά την προσφεύγουσα, τα επίμαχα σημειώματα έχουν αιτιολογηθεί μόνον εμμέσως ή σιωπηρώς, είναι αόριστα και αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά παραβάσεις της Συνθήκης και των κανόνων εφαρμογής της.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Σεπτεμβρίου 2016 — CJ κατά ECDC**(Υπόθεση T-692/16)**

(2016/C 441/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: CJ (Άγιος Στέφανος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Β. Κόλιας, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC)

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-εναγών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να υποχρεώσει το ECDC να του καταβάλει, νομιμοτόκως, τις αποδοχές που θα είχε λάβει από την 1η Μαΐου 2012 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2014 εάν είχε παραμείνει στην υπηρεσία του ECDC, τις οποίες, εν αναμονή του υπολογισμού τους εκ μέρους του ECDC, ο ίδιος αποτιμά προσωρινά στο ποσό των 140 000 ευρώ·
- να υποχρεώσει το ECDC να του καταβάλει το ποσό των 13 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη·
- να καταδικάσει το ECDC στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τα εξής:

1. Πρώτον, υποστηρίζει ότι το ECDC παρέβη το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, επειδή δεν εφάρμοσε ορθώς την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-159/12 και F-161/12, CJ κατά ECDC, και προβάλλει ειδικότερα
 - ότι, επειδή οι ουσιώδεις περιστάσεις είχαν αμετάκλητα μεταβληθεί, το ECDC κακώς έδωσε αναδρομική ισχύ στην προσβαλλόμενη απόφαση·
 - ότι το ECDC παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν ούτε πρόσφορη ούτε αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού που επεδίωκε η απόλυση που έλαβε χώρα το 2012 και στη συνέχεια ακυρώθηκε·
 - ότι το ECDC υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, επειδή δεν έλαβε υπόψη ότι η επικεφαλής της νομικής υπηρεσίας του ECDC είχε επιτύχει την πρόσληψή της με δόλια μέσα·
 - ότι το ECDC παρέβη το άρθρο 22α, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, επειδή τον απέλυσε αντιδρώντας στην εκ μέρους του υποβολή αναφοράς, *in tempore non suspecto* λίγο πριν την απόλυσή του, σχετικά με πραγματικά περιστατικά από τα οποία προέκυπταν υποψίες οικονομικής κακοδιαχείρισης στο ECDC.
2. Δεύτερον, ζητεί χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που του προκάλεσε η εκ μέρους του ECDC παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και η δήλωσή του ότι ο ίδιος επιχείρησε να προωθήσει την ευνοιοκρατία.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Σεπτεμβρίου 2016 ο HG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 19 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-149/15, HG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-693/16 P)

(2016/C 441/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείων: HG (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο ανααιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-149/15·
- κατά συνέπεια, να δεχθεί τα αιτήματα που ο ανααιρεσείων προέβαλε πρωτοδίκως και, ως εκ τούτου,
 - να ακυρώσει την απόφαση CMS 13-005 της τριμερούς ΑΔΑ κατά το μέρος που προβλέπει την αναστολή του προβιβασμού σε ανώτερο κλιμάκιο για διάστημα 18 μηνών και την αποκατάσταση της ζημίας που καθορίστηκε με την απόφαση σε 108 596,35 ευρώ·
 - στον βαθμό που είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση της ενστάσεως του ανααιρεσείοντος·
 - επικουρικώς, να μειώσει τη χρηματική ποινή που προβλέπεται στην απόφαση CMS 13-005·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και της προσβολής της φήμης του ανααιρεσείοντος, η οποία εκτιμάται σε 20 000 ευρώ·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να καταδικάσει την αντίδικο κατ' αναιρέση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του, ο αναιρεσείων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος, περί της οικονομικής ευθύνης του αναιρεσείοντος, αντλείται από παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, στον βαθμό που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) δεν αποφάνθηκε επί μίας εκ των αιτιάσεων του αναιρεσείοντος η οποία αφορούσε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Περαιτέρω, υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και προέβη σε παραμόρφωση του περιεχομένου της δικογραφίας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από διαδικαστικές πλημμέλειες των προπαρασκευαστικών πράξεων για την έκδοση της επίδικης αποφάσεως και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του αναιρεσείοντος, καθώς και από παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως εκ μέρους της Επιτροπής και του ΔΔΔ.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από νομική και πραγματική πλάνη στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ όσον αφορά την πρώτη αιτίαση που έγινε δεκτή εις βάρος του αναιρεσείοντος. Το ΔΔΔ παραγνώρισε, εξάλλου, την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία φέρει.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Σεπτεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-104/15, U (*) κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-695/16 P)

(2016/C 441/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A.-C. Simon, F. Simonetti και G. Gattinara)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: U (*) και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 20ής Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-104/15, U (*) κατά Επιτροπής·
- όσον αφορά τη διαδικασία στον πρώτο βαθμό, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο κρίνει την υπόθεση ώριμη προς εκδίκαση, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και να καταδικάσει την προσφεύγουσα της πρωτοβάθμιας δίκης στα δικαστικά έξοδα·
- όσον αφορά την αναιρετική διαδικασία, να καταδικάσει έκαστο των διαδίκων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθώς και από παραβίαση της απαγορεύσεως αποφάνσεως *ultra petita* και αφορά τις σκέψεις 53 έως 56, 60 και 75 έως 78 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν στο πλαίσιο της προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από διάφορες πλάνες περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 20 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ και αφορά τις σκέψεις 31, 57 έως 60 και 61 έως 65, πρώτη περίοδος, της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από διάφορες πλάνες περί το δίκαιο και από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και αφορά τις σκέψεις 65 και 67 έως 79 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

Προσφυγή της 23ης Σεπτεμβρίου 2016 — Trasta Komerbanka κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-698/16)

(2016/C 441/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Trasta Komerbanka AS (Ρίγα, Λεττονία) και 6 λοιποί (εκπρόσωποι: O. Behrends, L. Feddern και M. Kirchner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 3ης Μαρτίου 2016 με την οποία ανακαλεί την άδεια λειτουργίας της τράπεζας Trasta Komerbanka AS· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 24 του Κανονισμού ΕΕΜ ⁽¹⁾ και συναφείς διατάξεις σε σχέση με την αναθεώρηση της προηγούμενης αποφάσεως της ΕΚΤ από το Διοικητικό Συμβούλιο Επανεξέτασης.
2. Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ δεν εξέτασε ούτε εκτίμησε επιμελώς και αμερόληπτα όλα τα πραγματικά περιστατικά όπως, μεταξύ άλλων, ότι η ΕΚΤ δεν έδωσε επαρκή απάντηση στο ότι οι πληροφορίες και τα έγγραφα που είχαν υποβληθεί από την τοπική ρυθμιστική αρχή της Λετονίας ήταν ανακριβή.
3. Με τον τρίτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθώς δεν αναγνώρισε ότι υπήρχαν εναλλακτικά μέτρα.
4. Με τον τέταρτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης.
5. Με τον πέμπτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 19 και την αιτιολογική σκέψη 75 του κανονισμού ΕΕΜ και της προσάπτει *détournement de rounoir*.
6. Με τον έκτο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παραβίασε τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.

7. Με τον έβδομο λόγο υποστηρίζουν ότι η ΕΚΤ παρέβη κανόνες που διέπουν τη διαδικασία, περιλαμβανομένου του δικαιώματος ακρόασης, του δικαιώματος προσβάσεως στον φάκελο, του δικαιώματος σε αιτιολογημένη απόφαση, και παράβαση του άρθρου 83, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287, της 29.10.2013, σ. 63).

Αναίρεση που άσκησαν στις 30 Σεπτεμβρίου 2016 οι José Barroso Truta, Marc Forli, Calogero Galante, Bernard Gradel κατά της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση F-126/15, Barroso Truta κ.λπ. κατά Δικαστηρίου

(Υπόθεση T-702/16 P)

(2016/C 441/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: José Barroso Truta (Bofferdange, Λουξεμβούργο), Marc Forli (Lexy, Γαλλία), Calogero Galante (Aix-Sur-Cloie, Βέλγιο), Bernard Gradel (Konacker, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-126/15, Barroso Truta κ.λπ. κατά ΔΕΕ·

να αποφανθεί οριστικά το ίδιο,

— να υποχρεώσει το Δικαστήριο να καταβάλει 61 121,08 ευρώ επ' ονόματι του J. Barroso Truta, 129 440,98 ευρώ επ' ονόματι του M. Forli, 76 324,29 ευρώ επ' ονόματι του C. Galante και 99 565,13 ευρώ επ' ονόματι του B. Gradel, σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό ταμείο ή ασφαλιστική εταιρία επ' ονόματι των αναιρεσειόντων·

— επικουρικός, να υποχρεώσει το Δικαστήριο να καταβάλει τα προαναφερθέντα ποσά στους αναιρεσειόντες, δεδομένου ότι τα εν λόγω ποσά πρέπει να προσαυξηθούν με τόκους 3,1 % ετησίως από την ημερομηνία μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— να καταδικάσει το Δικαστήριο στα δικαστικά έξοδα των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής τους, οι αναιρεσειόντες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ), κρίνοντας ότι η αγωγή αποζημίωσης ήταν απαράδεκτη για τον λόγο ότι οι νυν αναιρεσειόντες δεν τήρησαν την προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία, η οποία φέρεται ότι έπρεπε να είχε κινηθεί με την υποβολή διοικητικής ενστάσεως, κατόπιν με τυχόν άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά των αποφάσεων περί αναγνώρισεως πρόσθετου συντάξιμου χρόνου στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ, κρίνοντας ότι η ΑΑΣΣ δεν διέπραξε κανένα υπηρεσιακό σφάλμα κατά την κοινοποίηση των προτάσεων περί πρόσθετου συντάξιμου χρόνου, οι οποίες όμως αποδείχθηκαν ελλιπείς, και μάλιστα εσφαλμένες, εφόσον απευθύνονταν σε συμβασιούχους υπαλλήλους της ομάδας καθηκόντων I.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ, κρίνοντας ότι η ζημία την οποία προβάλλουν οι αναιρεσείοντες είναι υποθετικής φύσεως.

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Pebagua κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-715/16)

(2016/C 441/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (Isla Mayor, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. J. Uceda Sosa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό.
- επικουρικώς, να ακυρώσει την εγγραφή του είδους *Procambarus clarkii* στον εγκριθέντα με τον ως άνω κανονισμό κατάλογο.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή βάλλει κατά του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/1141 της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2016, για την έκδοση καταλόγου χωροκατακτητικών ξένων ειδών ενωσιακού ενδιαφέροντος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2016 L 189, σ. 4).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ως προς το είδος *Procambarus clarkii*, δεν πληρούνται ούτε οι απαιτήσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1143/2014 ούτε έχει πραγματοποιηθεί αξιολόγηση των κινδύνων κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού.

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2016 — Waldhausen κατά EUIPO (Απεικόνιση του περιγράμματος κεφαλής αλόγου)

(Υπόθεση T-717/16)

(2016/C 441/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Waldhausen GmbH & Co. KG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: V. Ekey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση του περιγράμματος κεφαλής αλόγου) — Υπ' αριθ. 14 588 933 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Αυγούστου 2016 στην υπόθεση R 1195/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 7ης Οκτωβρίου 2016 — Berliner Stadtwerke κατά EUIPO (berlinWärme)

(Υπόθεση T-719/16)

(2016/C 441/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Berliner Stadtwerke GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker και A. Schönfleisch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «berlinWärme» — Υπ' αριθ. 14 062 558 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Ιουλίου 2016 στην υπόθεση R 618/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2016 — ARFEA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-720/16)

(2016/C 441/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aziende riunite filovie ed autolinee Srl (ARFEA) (Alessandria, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Chiti και V. Angiolini, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 10ης Ιουνίου 2016, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38132 (2015/C) (πρώην 2014/NN) — πρόσθετη αντιστάθμιση για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας υπέρ της ARFEA και, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, τις άλλες πράξεις που είναι συναφείς και/ή προγενέστερες της προσβαλλομένης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός, κρίθηκε ασύμβατη με την εσωτερική αγορά η ενίσχυση που οι ιταλικές αρχές φέρεται ότι χορήγησαν στην προσφεύγουσα, ιδιωτική εταιρία η οποία παρέχει υπηρεσίες τοπικής δημόσιας μεταφοράς βάσει παραχωρήσεων, καθώς και υπηρεσίες ιδιωτικής μεταφοράς υπό επιχειρηματικό καθεστώς, ως αντιστάθμιση για την εκτέλεση υποχρεώσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας, και, αφετέρου, διατάχθηκε η ανάκτηση της ενισχύσεως αυτής.

Η προσφεύγουσα διατυπώνει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλονται παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το μέτρο που επικρίθηκε από την Επιτροπή δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Σε κάθε περίπτωση, δεν πρόκειται για «νέα» ενίσχυση, την οποία αφορά η ως άνω διάταξη.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλονται παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107 ΣΛΕΕ.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το επίμαχο μέτρο συνιστά αντιστάθμιση για υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας που επιβλήθηκε στην ARFEA, σε εκτέλεση αμετάκλητων αποφάσεων ιταλικών δικαστηρίων, και όχι «κρατική ενίσχυση» κατά την έννοια της άνω διατάξεως της ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών σχετικά με την εφαρμογή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των γενικών αρχών μη αναδρομικότητας των κανόνων δικαίου και ασφάλειας δικαίου, καθώς και των αρχών που το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει διατυπώσει στον συγκεκριμένο τομέα.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα επικρίνει το ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόστηκε ο κανονισμός 1370/2007. Πράγματι, η παρούσα υπόθεση, η οποία αφορά πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα τα έτη 1997-98, εμπίπτει στις ρυθμίσεις άλλου κοινοτικού κανονισμού (και συγκεκριμένα του κανονισμού 1191/1969).
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών σχετικά με την παραγραφή των δικαιωμάτων.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα επικρίνει την απόφαση ανακτήσεως της επίμαχης ενισχύσεως, απέχουσα δεκαοκτώ έτη από τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία ανέκυψε η υπόθεση.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των γενικών αρχών που το Γενικό Δικαστήριο διατύπωσε στη νομολογία του για να ορίσει τις κρατικές ενισχύσεις, καθώς και των αρχών της διαδικαστικής αυτοτέλειας των κρατών μελών.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι είχε θελήσει να αποδείξει ότι εν προκειμένω τηρήθηκαν οι αρχές που το Δικαστήριο διατύπωσε με την απόφασή του στην υπόθεση C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg. Επιπλέον, η προσφεύγουσα επικρίνει το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εισήλθε σε πεδίο εκτιμήσεως το οποίο εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλονται παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή της ρυθμίσεως περί των κρατικών ενισχύσεων, δεδομένου ότι υπάρχουν υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας που επιβλήθηκαν μονομερώς.
 - Η προσφεύγουσα επικρίνει το ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι, εν προκειμένω, η Περιφέρεια του Πεδεμοντίου της επέβαλε υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας η οποία αντιστάθμιστηκε με μέτρα που δεν έχουν χαρακτήρα κρατικής ενισχύσεως.

7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών που διέπουν τη χρονική διαδοχή των κανόνων δικαίου.

- Η προσφεύγουσα επικρίνει, από σκοπιά διαφορετική από εκείνη που προεκτέθηκε στο σημείο 3, το ότι εν προκειμένω εφαρμόστηκε ο κανονισμός 1370/2007. Η προσφεύγουσα επικρίνει το ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι, εν προκειμένω, η Περιφέρεια του Πεδεμοντίου τής επέβαλε υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας η οποία αντισταθμίστηκε με μέτρα που δεν έχουν χαρακτήρα κρατικής ενισχύσεως.

Αναίρεση που άσκησαν στις 12 Οκτωβρίου 2016 ο Giorgio Cocchi και ο Nicola Falcione κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 2 Αυγούστου 2016 στην υπόθεση F-134/11, Cocchi και Falcione κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-724/16 P)

(2016/C 441/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Orpem, Βέλγιο) και Nicola Falcione (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-134/11, Cocchi και Falcione κατά Επιτροπής· να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς και:
- να ακυρώσει την απόφαση της 9ης Μαρτίου 2011 περί απορρίψεως των αιτήσεων αρωγής·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει ποσόν ύψους 22 000 ευρώ στον N. Falcione και ποσόν ύψους 35 000 ευρώ στον G. Cocchi, ως αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς τους, οι αναιρεσείοντες προβάλλουν έναν και μοναδικό λόγο, ο οποίος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται ότι υπέπεσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης κατά την εκτίμηση του εννόμου συμφέροντος των προσφευγόντων προς κίνηση της διαδικασίας. Οι αναιρεσείοντες υποστηρίζουν ότι πράγματι δεν έχουν απλώς διοικητικό συμφέρον να γίνει δεκτή η αίτησή τους αναίρεσεως.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL